

Dokumentet er bearbeidet for kurset ved at det viktigste for kurset er gjengitt som utdrag av dommen. Original tekst ligger her:

Instans: Høyesterett - Dom.

Sammendrag: Erstatningsrett. Nakkeslengskade. Sakkyndige. Bevis. Saken gjaldt krav om erstatning for påstått skade som følge av såkalt whiplash eller nakkesleng. Høyesterett la til grunn at bare en liten andel av skadelidtes uførhet sto i sammenheng med uhellet. Uhellet hadde ikke vært årsak til noe av det tap i erverv som var oppstått. Dissens 3-2 vedrørende sistnevnte spørsmål. - Uttalelser om rettens behandling og avgjørelse av denne type saker, bl.a. om viktigheten av at mer allment akseptert medisinsk viten legges til grunn f.eks. ved vurderingen av årsaksforholdet og nødvendigheten av at domstolene oppnevner medisinsk sakkyndige for å få et forsvarlig avgjørelsesgrunnlag.

Utdrag fra dommen vedrørende bevisvurdering og ulike typer medisinsk dokumentasjon:
--

Jeg er kommet til et annet resultat enn byretten og lagmannsretten.

Innledningsvis finner jeg grunn til å si noe generelt vedrørende domstolenes behandling og avgjørelser av denne type saker.

Såkalte whiplash- eller nakkeslengsaker som kommer for domstolene, er ikke sjelden preget av et uklart årsaks- og symptom bilde. Det kan være uklarhet om hvilke skader som er oppstått, når de forskjellige symptomer har inntrådt og i det hele om og i tilfelle hvilke deler av en foreliggende helsesvikt som kan tilbakeføres til den aktuelle påkjørsel som skal ha medført nakkesleng. Det foreliggende bevismateriale vil gjerne være sammensatt, og opplysningene kan trekke i forskjellige retninger. Ved en slik bevisbedømmelse er det viktig å ha for øye at bevisene vil kunne ha forskjellig kvalitet og tyngde. Særlig viktig ved bevisbedømmelsen vil være nedtegnelser foretatt i tid når opp til den begivenhet eller det forhold som skal klarlegges, og da spesielt beskrivelser foretatt av fagfolk nettopp for å få klarlagt en tilstand. Dette vil gjelde blant annet nedtegnelser i legejournaler om funn og om de symptomer pasienten har ved undersøkelsen eller behandlingen. Svakere bevisverdi vil for eksempel opplysninger fra pasient til lege ha hvis opplysningene gjelder pasientens tilstand på et vesentlig tidligere tidspunkt enn tidspunktet for den aktuelle konsultasjon. Opplysninger fra parter eller vitner med binding til partene som er gitt etter at tvisten er oppstått, og som står i motstrid eller endrer det bildet som mer begivenhetsnære og uavhengige bevis gir, vil det oftest være grunn til å legge mindre vekt på, jf her - om bevisbedømmelsen på et annet rettsområde - Rt-1995-821. En evaluering av bevisene i nårværende sak kommer jeg tilbake til.